

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

**Chủ Đề 542: Thể Của Tánh Tuy Không Có Tướng, Nhưng Tất Cả Tướng
Đều Vin Vào Tánh Mà Sanh Khởi**

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 047)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

**【Thể của tánh tuy không có tướng, nhưng tất cả tướng đều vin vào
tánh mà sanh khởi.】**

Vạn tướng trong vũ trụ, trong kinh Phật thường giảng là mười pháp giới y chánh trang nghiêm, người hiện đại gọi là vũ trụ sum la vạn tượng, những hiện tượng này từ đâu mà có? Hiện nay có rất nhiều nhà khoa học, triết học gia, và cả các nhà tôn giáo học, họ ngày ngày đang nghiên cứu, đang khám phá xem khởi nguyên của vũ trụ, khởi nguyên của sinh mệnh từ đâu mà đến, họ có thể làm rõ được không? Đã nghiên cứu mấy trăm năm rồi, đến nay vẫn chưa làm rõ được. Tiếp tục nghiên cứu thêm vài ngàn năm, vài vạn năm nữa, vẫn là không thể làm rõ. Tại sao họ không thể làm rõ? Phương pháp của họ đã sai rồi. Phương pháp sai ở đâu? Họ dùng tâm ý thức để nghiên cứu, thì quý vị sẽ vĩnh viễn không tìm ra được chân tướng. Phải làm thế nào mới có thể tìm được chân tướng? Là tâm ý thức, chân tướng sẽ rõ ràng sáng tỏ, liền hiển lộ ra.

Đây chính là lý do vì sao những người thông minh trí tuệ bậc nhất thế gian lại không có cách nào hiểu được nghĩa lý Phật nói; những gì Phật giảng là từ trong tâm tánh lưu lộ ra. Người thông minh trí tuệ bậc nhất thế gian chưa kiến tánh, chưa kiến tánh thì làm sao có thể hiểu được Như Lai chân thật nghĩa. Bài Kệ Khai Kinh, Võ Tắc Thiên làm rất hay: “Nguyện giải Như Lai chân thật nghĩa”, bà không nói là nguyện giải chư Phật chân thật nghĩa, bà không có cách nói như vậy. Chữ “Phật” đó và “Như Lai” ý nghĩa không giống nhau, Võ Tắc Thiên biết điều này. Nếu bà nói là nguyện giải chư Phật chân thật nghĩa, thì hai chữ đó trong bài kệ của bà đã có thể bị người khác sửa đổi rồi. Bà nói “Nguyện giải Như Lai chân thật nghĩa”, bài kệ này làm đến mức thiên y vô phùng (hoàn

hảo không tì vết), một chữ cũng không thể sửa đổi, bà làm quá hay! Đó là xứng tánh mà nói.

Tất cả vạn tướng đều do nhân duyên sanh, trong các pháp do nhân duyên sanh, chỗ nương tựa đầu tiên chính là chân như bản tánh. Nếu quý vị từng học qua Duy Thức, Duy Thức nghiên cứu rất tường tận, trong Duy Thức có nói “Cửu duyên sanh pháp” (chín duyên sanh ra pháp), đây chỉ là nói lược. *Kinh Hoa Nghiêm* giảng là vô lượng nhân duyên, Pháp Tướng Tông đem vô lượng nhân duyên quy nạp lại thành chín loại lớn, gọi là Cửu duyên sanh pháp. Điều đầu tiên trong chín duyên chính là bản tánh; rời khỏi bản tánh thì không có gì cả, bản tánh có thể hiện tướng, thức có thể khiến tướng này biến hóa, gọi là “duy tâm sở hiện, duy thức sở biến” (chỉ do tâm hiện, chỉ do thức biến). Tại sao lại có mười pháp giới? Mười pháp giới là do duy thức sở biến. Nếu thức không còn nữa, chỉ có tâm, pháp giới do tâm hiện ra đó gọi là Nhất Chân pháp giới, ở trong đó sẽ không còn biến hóa nữa. Mười pháp giới là có sự biến đổi, sát-na sát-na đều đang biến hóa ở trong đó. Cho nên tất cả tướng đều vin vào tánh mà sanh khởi, khởi là sanh khởi, đều là nương vào chân như bản tánh mà hiện khởi.